

νά κυλίσσαι πάντα χάμω
σάν σκουλήκι κι' έρπετο.

Πάω πάω νά συνδράμω τούς γενναίους μαχομένους...
τὸν θυμάσαι τὸν Σοφρούλη, ποὺ σὲ χρόνους περασμένους
'παίξαμε μαζί του μάου, κι' έπενούσαμε 'στό σπῆτι
τάλημόνινα τὰ βράδια,
κι' έκανε κι' έκείνος χάρδια
εἰς τὸν Γκιούλ τὸν μακαρίτη;

Τὸν θυμάσαι, δρέ βουδάλι,
ποὺ μ' αὐτὸν χωρὶς παράδες
μὰ βραδεία τὸ Καρλαβάσι,
'θῆγάμε και μασκαράδες;

Τὸν θυμάσαι, ποὺ μάς ἦτο σὲ παιχινίδια συνεργός,
κι' έφυγ' έπειτα 'στὴ Σάμο κι' έγινε Πρωθυπουργός;
Τὸν θυμάσαι, ποὺ κι' έκει πιάστηκε μὲ τὸν Κοπάση
καὶ σὲ θάνατον αὐτὸς τὸν έδικασε μετ' ἑλλων,
καὶ τὸν ἴσαμε ξανά 'στὴν Ἀθήνα νά κοπιάζη
καὶ νά φεύγη τὴν ὀργὴν αἰμοδῶρον Καρινθάλων;

Τὸν θυμάσαι, Περικλέτο, ποὺ σ' εὐόρησε Παρθενῶνα
καὶ γεροντικὸ κουφάρι,
κι' έπαίξε μαζί μας πύκερ και τὸν πεσοῦνὸ χεμῶνα,
κι' ἤθελε νά μάς μπλοφάρρη;

Π.— Τὸν θυμοῦμαι και πολὺ,
κι' ἀνημνήσεις προκαλεῖ
τόνομά του, Φασουλή.

Φ.— Ἐίλοιπὸν αὐτὸς ὁ δλιάμης
εἶναι τώρα καπετάνος,
ποὺ τὸν τρέμει κι' ὁ Σουλτάνος
κι' αἱ προστάτιδες Δυνάμεις.

Π.— Τί μοῦ λές, ἀγαπητέ;
Φ.— Τὸ περιμένεις ποτέ
πῶς θά γίνη κι' ὁ Σοφρούλης ὁ δεινὸς ποκεριστὸς,
φοβερός πολεμιστὴς;

Π.— Δὲν ἐπίστευα κι' ἐγὼ
πῶς θά ψάλλ' ὄπλαρχηγὸ
τὸν Σοφρούλη τὸν καυμένο
καὶ τὸν ἐπικηρυγμένο.

Φ.— Ἐπερίμενες, μωρὲ
πρωτοδλάκα μὲ πατέντα,
πῶς θ' ἀφήση και τὴν κέντα
καὶ τὸ φούλ και τὸ καρρέ,
καὶ θά πάρη τὸ τουφεκι
κι' ἀντιμέτωπος θά στέη
σ' Εὐρωπαϊοὺς κηδεμόνας
καὶ σὲ Τούρκους Ἠγεμόνας;

Π.— Τί παράξενα συμβαίνουν εἰς τὸν κόσμον, ἀδελφέ μου,
ένος πρὶν ἀρχαιολόγος ἐπὶ κεφαλῆς πολέμου.

Φ.— Περικλέτο μπιγοχάρτη,
'πῆγε μὲς 'στὴν Ἰκαριά,
καὶ μαζί μ' αὐτὸν ἀστράφτει
Κρητικὴ παλληκαριά.

Νά και θρόικα Κρητικὴ
μὲ τούς μαχητὰς ἐκεῖ,
κι' ὁ Σοφρούλης μὲ Σαμῳάταις και μὲ Κρητικούς ἀντάμα
παίζει τώρα μέγα δράμα.

Ἐκδικεῖται: τόσαις πίκραις και φαμάκια τοῦ Κοπάση
μὲ τουφεκι μὲ σπαθί,
καὶ χυμᾶ 'στό Καρλοβάσι,
καὶ χυμᾶ και 'στό Βαθύ.

Και μὲ Κρήτας και Σαμῳούς
πέρνει σβάρνα τούς δημίους,
Περικλέτο μου μπουρμά.

Δίνει δυνατὴ σπαλιόρα
καὶ μ' ἐρ' ἔπλου λόγγην τώρα
κατὰ Τούρκων ἐξορμά.

Τούτος ὑπὲρ προνομίον
ἀλαλάζει τὸν Σαμῳόν,
τούτος στέλλει κι' οὐλτιμάτομα μὲ Σαμῳώτικο μπουρι
'στὴς Τουρκίας τὸν Ἠγεμόνα, τὸν ἐρέντη Βεγλερῆ.

Παραγγελίας τοῦ Φασουλή 'στὸν σύντροφό του τὸν προσφιλέ.

Φ.— Εἶφος ζῶσε μου 'στὴ μέση
κι' ἔλα, φίλε μου, και σύ...
δὲν εἰςέσεις πῶς μ' ἀρέσει
τὸ Σαμῳώτικο κρασί.

Πρὸς ἀγῶνα σπεύδω νέον,
καὶ κρασί ρουφῶ τῆς Σάμου
'στὴν ὑγεία τὸν Ἀθηναίων,
ποὺ τούς ἔχω σάν χρυσά μου.

Φεύγω φεύγω...

Π.— Ποῦ θά πάς;
Φ.— Σὲ πολέμων ἀστράπας.

Κι' ἂν τὸ καζὶ δὲν τελεώση και τοῦ Γάλλου τοῦ Ζενέν,
ποὺ κι' ἔμας ἐδῶ ταράττει
καὶ τὰ γείτονα τὰ κράτη,
καὶ τὸν κάθε κουνενί.

Κι' ἂν γι' αὐτὸ, τεμπελχανῆ,
γίνεται φιλή κουβέντα,
κι' εἶναι λίαν πιθανά
κι' ἄλλα προνοουσιαιμένα.

Κι' ἂν γενῆ κακὸ μεγάλο,
κι' ἂν τὸν πιάση και τὸν Γάλλο
τὸ Φραντζέζικο μπουρι.

Κι' ἂν καιρὸν δὲν κατατρίψη
κι' ἄλλ' Γαλλικὰ τὸ στρίψη
μὰ και δῶ γιὰ τὸ Παρί.

Κι' ἂν οἱ Γάλλ' οἱ προσφιλεῖς
δλῆς τῆς Ἀποστολῆς
δὲν' μπορούν νά συμφωνήσουν μὲ τὰ νέα καθεστῶτα
καὶ μὲ τὰ δικά μας χῶδα.

Κι' ἂν ἀφήσουν ἐκκρεμεῖς
πολλά πλῆεις διοργανώσεις
κόπων κι' ἐργασίας τόση...

Και μεθ' ὅλης τῆς τιμῆς
παραίτησαν καμμιά μέρα
τῶν ἀρμάτων τὴν μητέρα.

Κι' ἂν ἡ νέα μας Ἑλλάς
σκουξῆρ σὰς Ἀποστολάς:
κατευόδιο σας καλό.

Κι' ὅσο γὰρ διοργανώσεις
θέλω τὰς δικὰς μου γνώσεις,
τὸ δικό μου τὸ μαλό.

Κι' ἂν κυττάξης πὼς σ' τὸ τέλος
ἴπῃς πόδι κάθε μέλος
καθεμιάς Ἀποστολάς:
μετὰ θλίψεως πολλῆς.

Και σὰν ὄγῃ, δρὲ Περικλέτο, τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς ἐξαίρετους,
ποῦ σὲ κάνουν νὰ γελάς,
κατὰ πάντα χειραφρέτους
ἀπὸ τὰς Ἀποστολάς.

Και σὰν ὄγῃ ἡ Ρωμηοσύνη πὼς δὲν πέρνει σὰν καί πρῶτα
μῆτε χρέματ' ἀπὸ ξένους, μῆτε γνώσεις, μῆτε φῶτα.
Και σὰν ὄγῃ ἡ Ρωμηοσύνη μετὰ τόσα ξαφνικά της
καὶ μετὰ σειρὰν ἀγῶνων
πῶς περιορισθῆμον
στοὺς δικούς της τοὺς παράδες καί σ' τὰ φῶτα τὰ δικά της.

Γράψε μου γι' αὐτὰ γραφῆ
νὰ φρυξῶ, νὰ κορώσω,
καὶ μὲ μιὰ χαρὰ κρυφῆ
'στὸ μεθύσι νὰ τὸ στρώσω.

Κι' ἂν παρ' ὅλας τὰς δεήσεις
καὶ τὰς τόσας ἱκεσίας
ἐπιμέν' εἰς νέας πτήσεις
ὁ Λευτέρης ὁ Μεσσίας.

Κι' ἂν, φιλότατη κεφαλῆ,
θέλη τοῦτος νὰ πετάξῃ,
ποῦ τὸν ἔχουσε πολλοὶ
νὰ μὴ βρέξῃ, νὰ μὴ στάξῃ.

Κι' ἂν ἰδοῦν πυγμαῖοι νάνοι
πὼς τὴν πτήσιν θὰ τὴν κάνῃ
μὲς σ' τὴν τόση φασαρία.

Κι' ἂν τοῦ κόλλησε μεράκι
τοῦ κυρίου Λευτεράκη
γιὰ τὴν ἀεροπορία.

Κι' ἂν εἰς τὸν αἰθέρ' ἀπάνω
τὸν κυττάξετε χαζοί,
κι' ἂν θὰ πάρῃ σ' τὸ διπλάνο
καὶ τὸν Κλέαρχο μαζὶ.

Γράψε μού το, χασομέρη,
ν' ἀνυμῶδ τὴν ἐποχὴ μου,
καὶ μαζὶ μὲ τὸν Λευτέρῃ
νὰ πετάξῃ κι' ἡ ψυχὴ μου.

Κι' ἂν κανένας, Περικλέτο, χωροφυλάξῃ ἐν στολῇ
κατὰ τοὺς καιμένους νόμους
ἐλευθέρως μὲς σ' τοὺς δρόμους
θέλη νὰ πυροβολῇ.

Κι' ἂν μοιραίως σ' τὸν ἀέρα
ρίχνῃ σιμπάρα, χλεμπονιάρη,
κι' ἂν μοιραίως καμμιά σφαίρα
κἄποιοι συμπολίτην πάρῃ.

Κι' ἔπειτ' ἀπὸ τόσους ἀθλοὺς τάξως μοναδικῆς,
ποῦ σασιζοῦν κατ' αὐτὰς
καὶ τοὺς διοργανωτὰς
νέας Χωροφυλακῆς,

ἂν ἀκούσης νὰ φωνάζουν διοργανωτὰι φρατέλοι:
μὰ περὶ τοὺς ἤλθε τώρα νὰ μὰς φέρουν ἀπ' ἐκεῖ;
μὰ περὶ νὰ μὰς εἰποῦνε διοργάνωσι πὼς θέλει
μια τέτοια τῆς Γραπτοσίας τζόγια Χωροφυλακῆ;

Κι' ἂν ἰδῆς καὶ τοὺς φρατέλους τοὺς οργανωτὰς σ' τὸ κέφι,
καὶ κομπουραῖς καμμιά μέρα
ν' ἀμολάρουν σ' τὸν ἀέρα,
καὶ νὰ σκουζοῦν ὄχι τὰ δρέφι,
σὲ παρακαλῶ καὶ τοῦτο,
Περικλέτο, γράψε μού το.

Κι' ἂν ὄγῃ καθὼς σ' τὸν Βῆλο, μωρὲ χοντροκεφάλια,
Γενέθρια νὰ γίνου τῆς Γεωργίας κι' ἄλλα,
κι' ἂν μὲ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Μιγαλακοπούλου
πεισθῆς πὼς θὰ λυθοῦνε κι' ἔλα πάγροτικέ,
καὶ πὼς θ' ἀλλάξῃ ἡ τύχη καθε χειραφρέτου δούλου
καὶ δράματα θὰ λείψουν πολὺ σπαρακτικά.

Κι' ἂν ὄγῃ πὼς ἔσοι νέοι δὲν γίνουν Ἰπουργοὶ
θὰ πάρουνε τὴν τσάπα νὰ ζοῦν ὡς γεωργοί,
κι' ἂν ὄγῃ εἶθι θὰ παύσουν κι' οἱ ῥήτορες ν' ἀργοῦν,
κι' ἀντι γλωσσῶν ρεβίθια,
κουκιά καὶ κολοκυθια
θὰ μὰς καλλιεργῶν.

Κι' ἂν πέσῃ σ' τοὺς Ρωμηοὺς καὶ τοῦρανοῦ τὸ μάνια,
κι' ἂν γίνῃ γεωργὸς
καθένας ἀπεργός,
καὶ ἔγουν ἀπὸ τῆ γῆ κι' ὕδροκεροπλάνα,
παρακαλῶ καὶ τοῦτο,
ἀμέσως γράψε μού το.

Κι' ἂν εὐρῆ κι' ὁ Διομήδης ἔπος τὸν Κορομηλᾶ
περισσεύματα πολλὰ,
κι' ἂν ἰδῆς κι' ὁ Διομήδης πὼς πυγαίνει σ' τὸν Περαιᾶ
μοναχὸς ἢ μὲ παρέα,
γιὰ νὰ δῇ τοῦ πανμνητήτου Τελωνείου του τὸ χάλι
καὶ κατόπιν νὰ γυρίσῃ σ' τὴν πρωτεύουσα καὶ πάλι.

Καὶ μὲ τοὺς ἀεροπόρους
τοὺς πολλοὺς καὶ διαφόρους

ἀν κυττάξης πῶς πετοῦν' στὸν ἀέρα καὶ λεπτὰ,
σὲ παρακαλῶ θερμῶς νὰ μὴ γράψῃς καὶ γὰρ αὐτὰ.

Κι' ἂν ἀνεύρουν κι' ἄλλο πτώμα
καὶ χωρὶς κεφάλι σῶμα
σὺν κι' ἐκεῖνο, ποῦ τὸ βρῆκαν εἰς τὸ ρεῦμα κἀποιοῦ δρόμου,
γράψε μου τὸ νὰ σοῦ στείλω νὰ τοῦ βάλῃς τὸ δικό μου.

Κι' ἂν ἀκούσης νὰ σημάνη κώδων φοβερῶν κινδύνων,
καὶ σὺν ὄψι νὰ κιτρινίσουν τόσοι Σάβυλοι Ἑβραῖοι,

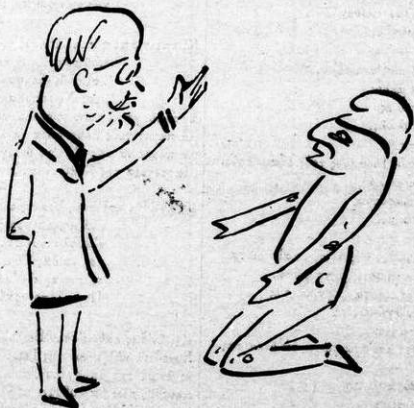
καὶ σὺν μάρτης γιὰτ' ἦγγε κι' ὁ Σοῦνῶφ' στὸ Λονδίνο
καὶ πῶς μίλησε καὶ τοῦτος' στὸν σέρ' Ἐδουαρδ τὸν Γ' αἰεῖ,

Κι' ἂν πεισθῇς πῶς ἀληθεύει μὲς' στὰ γεγονότα τέλλα
πῶς σεπτὸς Ἀρχιμανδρίτης
'στὸν ὁμῶν τῆς Ἀφροδίτης
τῆψῃς μὲ μὴ δασκάλα,

γράψε μου κι' αὐτὸ τὸ νέο, Περικλέτο φαμελίτη,
νὰ χωρῶ γὰρ τὴν δασκάλα καὶ γὰρ τὸν Ἀρχιμανδρίτη.

Φεύγω φύγω γὰρ τὴν Σάμο μὲ μπουρὶ πολεμικό...

Π. - Μὰ πρὶν φύγῃς, πολεμάρχε, δέξου μὲ' στὸ ψυχικό.

Φασουλή γουγκλισία πρὸ τοῦ Κρήτικου Μεσσία.

Κι' ἐγὼ μετὰ δακρύων δέομαι ταπεινά
νὰ μὴ μᾶς κἀνης πτήσεις καὶ σήμερα ξανά.
"Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει
τὸ θάρρος τοῦ Λευτέρη,
καὶ τὸτ' ἐπευφημήθ' στὴν πρώτην σου τὴν πτήσιν
καθ' ἅπασαν τὴν κτίσιν.

Κι' ἐξ ἐγγωρίων θαυμαστῶν κι' ἀλλοδαπῶν καλῶν
γνωρίζομεν, Πρωθυπουργέ, πῶς εἰς' αἰθεροβάμων,
Σωτήρ ὑψιβρετέτης
καὶ νεφεληγερέτης.

Καὶ μέσα κι' ἔξω σ' ἐξυμνοῦν ὡς θάρρους κολοσσόν,
καὶ μ' ἄλλας ἀρετὰς
ἀπέκτησες εἰς περισσοῦ καὶ τοῦτο τὸ προσὸν
ἀφόβως νὰ πετῇς.

Μὰ σήμερα, ποῦ φαίνονται σὺν σοδαρὰ τὰ πράγματα,
θερμῶς κι' ἐγὼ παρακαλῶ ν' ἀφήσῃς τὰ πετάγματα,
ἀφοῦ καὶ δίχως νὰ πετῇς ὡς ἀετὸς θαυμάζεσαι,
μὰ κι' οὐρανοκατέβατος Μεσσίας ὀνομάζεσαι.

Παράτησε πρὸς τὸ παρὶν ἀεροκοπανίσματα
κι' ἀεροθεραπείας...
προσγειωμένος ἄκουσε τοῦ Μπέρτζολδ τὰ σκληρίσματα
'στὰς Ἀντιπροσωπείας.

Λυπήσου καὶ τοὺς φίλους καὶ τοὺς Ἀνορθωτὰς,
ποῦ σὺν λαγωνικά φερμαρῶν Ὑπουργεία,
ἀλλοιῶς, ἂν κἀθε τόσος' στὰ σύννεφα πετῇς,
θὰ κἀνωμε κι' ἐμεῖς Νεφελοκοκκυγία.

Λυπήσου μας, Πρωθυπουργέ, καὶ κἀθίς' ἐδῶ πέρα,
κι' ἂν τοῦρανοῦ τὰ πετεινὰ τρέφονται' στὴν ἀέρα,
ὅμως ἐμεῖς τὴν ἐπὶ γῆς βοθοῦμεν βασιλείαν,
τὴν ἐλεοῦσαν καθενὸς ἐπίγειον κοιλίαν.

Καὶ καρπόσεις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἐοῖο κρῶς πρὸς τοῦ Τύπου τὴν μεγάλην Ἐταιρείαν,
νεοσύστατον, ἀκμαίαν, καὶ εἰ πρόδον εὐρείαν.
Τὸ λαμπρὸν τῆς Πρακτορείου ἔχει κῶσα δυνατὰ
κι' ἐν συμπίνοια θριαμβῶν κι' ὁ Ρωμῆος τὸ χαίρειτῃ.